

Hiiglase Fafneri grimm on kiire, aga külluslik. Kui kostüüm on seljas, siis on ooperilaulja rolliks valmis.

AIN ANGER

Sündinud 17. juunil 1971. aastal Kuressaares, üles kasvanud Kihelkonnal 1992–1996 õppinud laulmist Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias

1993–2001 laulnud Rahvusooperis Estonia 2001 Leipzigi ooperi solist 2004–2010 Viini Riigiooperi solist Alates 2010 vabakutseline ooperilaulja

Abielus Liina Angeriga, peres kasvab kolm last.

on klassikaline muusika, sest seda mõistavad kõik, keelest ja rahvusest olenemata.»

Anger lisab, et Estonia on tore maja, kus töötatakse vastavalt võimalustele, ning et üht väikest ooperimaja suurtega võrrelda ei olegi võimalik. «Ma olen siit ise välja kasvanud ja tunnen seetõttu heas mõttes kohustust siin võimaluse korral alati midagi teha.»

Kui Anger teeb Estonias mõne rolli, kaovad piletid kui imeväel ja etendused on välja müüdud. Sellega on ta kursis. «See teeb Eestis esinemise erakordselt raskeks. See tabamata imeks olemine. Lähme kuulame seda Angerit, kas ta on ikka piisavalt hea,» puhkeb mees naerma. «Kuulsin mõned ajad tagasi, et ma esinevat kodus liiga tihti, ju ei lähe mujal enam nii hästi. Seda enam pean kodus erakordselt hästi esinema. Tänapäevase seisuga ma näiteks ei tea, millal järgmine kord Eestis lavale astun. Läbirääkimised küll käivad, aga midagi kindlat kokku lepitud ei ole.»

Miks on endiselt nii palju neid, kes peavad ooperit raskeks ja kaugeks ning saalis kohatame peamiselt vanemaid inimesi?

See on kogu aeg nii olnud. Aegade algusest. Inimene jõuab ooperini ajaga, kes varem, kes hiljem. Kui enne oli juttu, palju ma saali näen, siis aeg-ajalt prilliklaasipeegeldusi ikka. (Naerab heatahtlikult.) Minuvanused ei ole veel saali jõudnud.

Traditsioonilisi lavastusi ooperis sama hästi kui enam ei olegi, kas tunnete sellest puudust, et lavastus oleks lihtne, algne lugu?

Publikule üritatakse kõikjal maailmas kogu aeg pakkuda midagi uut, iseasi, mis muusikast ja sisust alles jääb. Pea peale pöörami-

ne on põhjendatud, kui publik seda mõistab. Üldiselt tahetakse näha inimsuhteid ja saada aru, mida lavastusega on tahetud öelda. Noor inimene võiks esimesena näha ikka traditsioonilist lavastust, et saada teada, millest lugu üldse räägib. Ka lauljal on esimesel korral vaja seda baasi, mida helilooja mõtles. Alles siis saab keerata modernseid võtmeid ja teha seda veenvalt.

NOOR INIMENE VÕIKS ESIMESENA NÄHA IKKA TRADITSIOONILIST LAVASTUST, ET SAADA TEADA, MILLEST LUGU ÜLDSE RÄÄGIB.

Paljud lavastajad suhtuvad ooperisse üleolevalt, sest neid motiveerib raha, siin on suuremad palgad kui sõnateatris. Osa lausa vihkab ooperit. Nad ei taju seda muusikat ega suuda lugeda partituuri. Olles muusikakauge, otsivadki nad kõike tekstist ega oska lauljatega midagi peale hakata. Lauljaid tajudes saavad nad aru, milliseid imeasju nendega teha saaks. Aastaid hiljem on mõningad lavastajad mõistnud, kui palju sügavam, keerulisem ja komplitseeritum ooperimaailm on. Siis nad tunnistavad, et ei osanud tegelikult ooperit lavastada.

Miks peab kõik modernseks keerama?

Kunagi oli lauljate aeg, nad olid suured tähed, siis tuli dirigentide aeg, nad salvestasid ja teenisid suurt raha. Nüüd on lavastajate aeg. Kui laulja keeldub lavastaja nägemusega kaasa minemast, on uus juba ukse taga. Sõnaõigus on